

Borghjerg: Det tilkommer aldeles ikke det ærede Medlem at udtale nogen Beklagelse derover, han savner al Myndighed dertil. Vi have fra vor Side ønsket, at Sagen straks skulde forelægges Offentligheden, og vi glæde os over, at dette nu vil finde Sted.

J. C. Christensen: Jeg mener, at det ærede Medlem fra Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) i Virkeligheden har Ret i sin Betragtning; thi Sagen er dog den, at det vilde være alle bedst tjenligt, om Offentligheden havde faaet en objektiv Fremstilling af det hele, og det vilde Offentligheden lettest kunne have faaet, om Akterne alle først var gaaede til et Udvalg, hvor alle Partier ere repræsenterede, og Udvalget da havde givet en Fremstilling for Offentligheden. Den Fremgangsmaade er imidlertid bleven umulig ved, hvad der er sket. Jeg skal ikke komme ind paa nogen Bedømmelse af, hvad der er sket. Men naar den er bleven umulig derved, saa tror jeg, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds ikke har Ret i at mene, at de Ting, som senere komme, skulle gaa direkte til Udvalget. Efter hvad der er sket og efter den Beslutning, som Folketingets Formand paa min Anmodning har taget, om, at det, vi allerede have faaet, skal trykkes og offentliggøres, saa maa man ogsaa lade de Ting, der komme, nyde samme Behandling, at blive trykte og offentliggjorte. Det tror jeg er mest korrekt.

Det forhindrer ikke, at Udvalget, der har Lejlighed til mere rolige Betragtninger og faar Tid til at gennemgaa det alt sammen, kan undersøge Sagerne og give en objektiv Fremstilling til Tinget, eventuelt fremkomme med en Indstilling til Tinget. Jeg tror derfor ikke, at det, saaledes som det nu er kommet til at gaa, er nyttigt at udtale Ønsket om, at de Akter, der endnu ere tilbage, ikke skulle nyde samme Skæbne som de foregaaende, at blive trykte og meddelte Offentligheden, d. v. s. omdelte her i Tinget. Men i den oprindelige Betragtning, som det ærede Medlem havde om, at det havde været bedst, hvis Akterne var gaaede lige gennem Tinget til Udvalget, er jeg enig.

Borghjerg: Jeg er ganske enig med den foregaaende Taler (J. C. Christensen) i, at ogsaa de følgende Akter skulle offentliggøres. Jeg tror, at det i sig selv, og ikke blot som Situationen foreligger, er heldigt. I saadanne Sager, der med Rette

interessere Offentligheden, er det i Virkeligheden umuligt at bevare fuld Hemmelighed. Jeg skal kun anføre et Eksempel fra forrige Aar. Den forrige Justitsminister lod i sit Blad offentliggøre Indtrykket fra Hebronforhørene, før de endnu forelaa bekendte for nogen som helst anden end den Dommer, der havde med Sagen at gøre, og selve Justitsministeren. Det var ganske vist i højeste Grad uheldigt, fordi alle andre end Justitsministeren var afskaarne fra at kende Forhørene. Han lod ikke desto mindre sit Blad fremsætte en Forhaandsmeddelelse om, hvad de vilde gaa ud paa. For at forebygge den Slags er der kun en fornuftig Vej at gaa i saadanne Sager, som med Rette interesserer Offentligheden, og hvor Kundskaben til dem ikke bør være et Privilegium for nogen enkelt Mand, men hvor hele Folket har Krav paa Oplysning, og det er Offentliggørelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslaget til Beslutning (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

Formanden: Paa Dagsordenen er opført: Eventuelt Valg af Medlemmer til dette Udvalg.

Hvis Tinget ikke gør Indsigelse derimod, betragter jeg dets Samtykke til, at Valget foretages allerede nu, som givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

Paa Formandens Forslag valgtes:

Kvist, Pedersen-Nyskov, Laust Jensen, R. Andersen, Sveistrup, Pinstrup, Jørgen Jensen, Effersøe, Andreasen, Borghjerg, Sabroe, Alfred Christensen, Zahle, Ellinger og N. Jensen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3799).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslaget som Helhed sattes under Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.